

**ATILIM ÜNİVERSİTESİ | GSTMF
MİMARLIK BÖLÜMÜ
2021-2022 GÜZ DÖNEMİ**

MMR 201 MİMARİ TASARIM I

3x3 + 4x4

Burak Bican, Gamze İlalan, Nil Akdede
Sinem Çınar Kalenderoğlu, Ali Hakkan, Mustafa Kemal Yurttaş

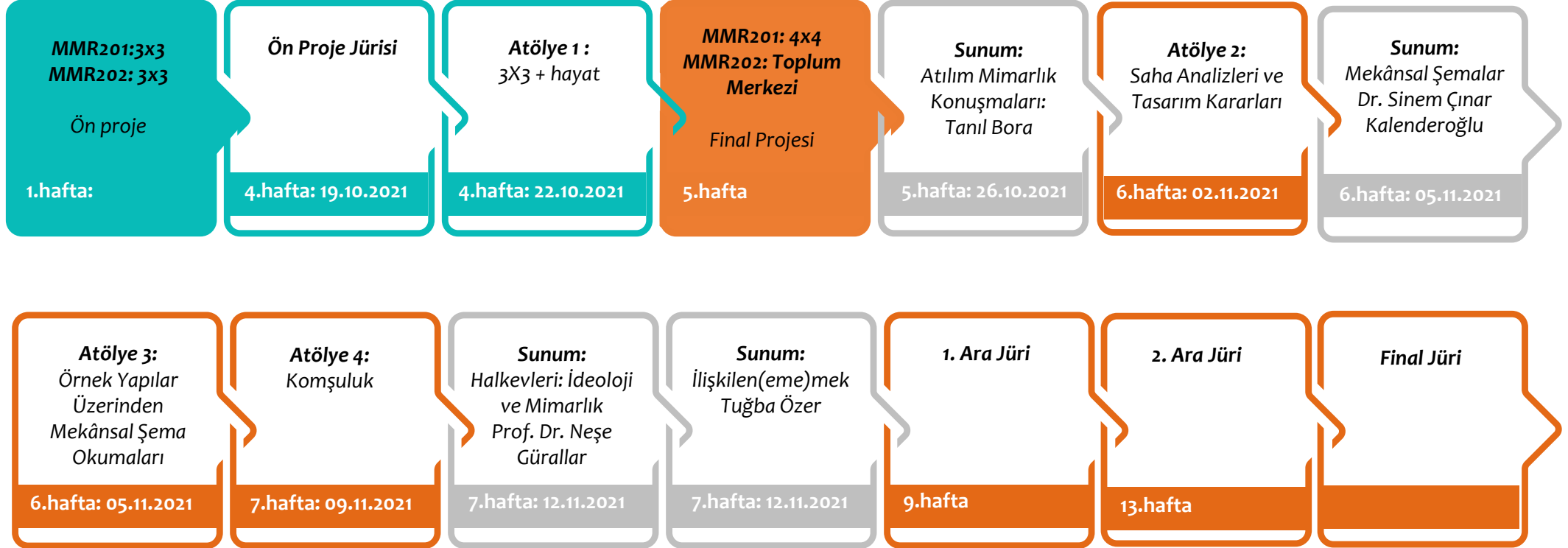
MMR 202 MİMARİ TASARIM II

3x3 + Toplum Merkezi

Belamir Köse, Sinan Kınikoğlu, Nur Elif Yurdaçalış

yer: Tek yapı kooperatifi

HAFTALIK PROGRAM:

AMAÇ:

Bu deneysel tasarım problemi,

- öğrencileri mimari mekânın bilgisiyle tanıştırmayı,
- mimari mekân ve biçimin mantığı ve sonuçlarının keşfedilmesini,
- taşıyıcı gridin/örüntünün imkânlarını ve kısıtlamalarını kullanarak mekânsal biçimlenişleri aranması/deneyimlenmesi,
- dikkatin yapının/somut nesnenin kendisinden çok duvar, zemin, çatı, kolon, kiriş gibi öğelerle tanımlanan mekâna çevrilmesini,
- bağlam ve programı dışarıda bırakarak doğrudan mimari mekânın biçimlenişini amaçlamaktadır.

KONU & BAĞLAM:

Konu:

mimari mekânın kendisinin “strüktürden ayrılamaz olduğu, mekanın taşıyıcı sistemle birlikte karşılıklı olarak düzenlenebileceği, ve strüktürle birlikte tanımlanıp strüktürden türediği” gerçekliğinin keşfedilmesidir.

Bağlam:

- çalışma, zamansız, yersiz ve bağlamsızdır.

Not:

- kolon, kiriş, duvar, zemin, merdiven/rampa, pencere/kapı gibi elemanları anlamaları, ancak bunları nokta (örn.: kolon), çizgi (örn.: kiriş), düzlem (örn.: duvar, zemin, merdiven/rampa), ve açıklıklar (pencere, kapı) olarak yorumlamaları talep edilmektedir.

TASARIM SÜRECİ:

Basamak 1:

9x9m boyutlarında bir karenin her bir kenarı 3'er metrelik eş aralıklarla bölünür; böylece 3x3 m boyutlarında 9 adet kare eş boyutlu olarak tarif edilir.

Basamak 2:

Bir tasarım stratejisi (mekânın biçimini oluşturmanın mantığı) belirlenir.

Basamak 2.1:

“Taşıyıcı sistemin/strüktürün bir biçim/mekân geliştiricisi olduğu” farkındalığıyla, yapısal grid/örüntü üç boyutlu bir grid/örüntü olarak düşünülür. Yani: Biçim, gridin kenarlarının giriş; kesişim noktalarınınsa kolon olduğu, kat yüksekliği 3 metre olan tek katlı bir yapıdır.

Basamak 2.2:

Nokta, çizgi, düzlem ve açıklıklar gibi mimari elemanlar, temel mekânsal düzeni kurmak üzere kapsayıcı, tanımlayıcı ve bölücü unsurlar olarak düşünülür. 0.00 ve 3.00 kotları birbirine bağlanır.

TASARIM SÜRECİNE ODAKLANIRKEN:

Mekâna odaklanmak...

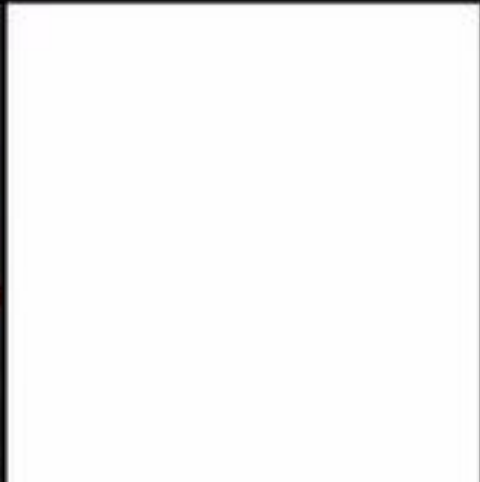
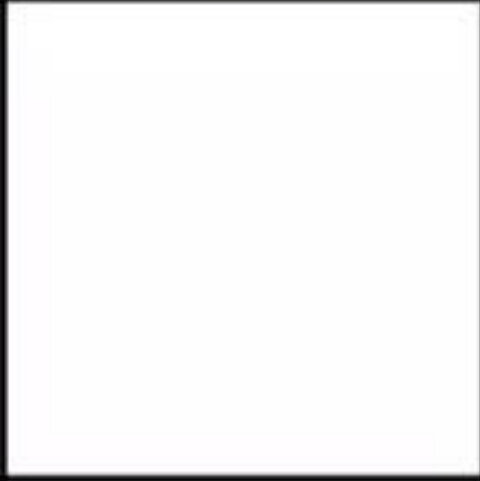
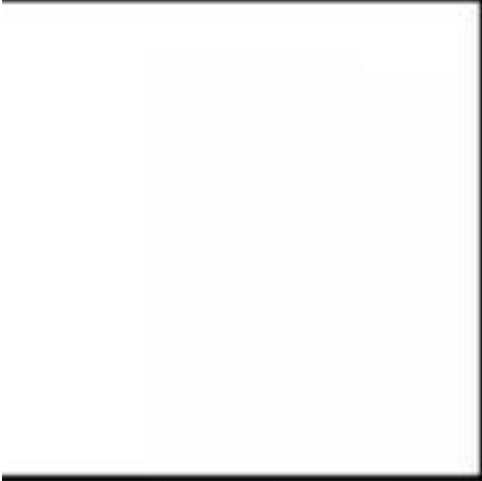
- merkez(ler) – çeper
- ana mekan(lar) – ara mekan(lar) – servis mekanı/ları – dolaşım mekanı/ları
- yaklaşım mekanı/ları – yönlendirici mekan(lar) – kapsayan mekan(lar)

Mekân organizasyonunda mimari elemanların sağladıklarına odaklanmak ...

- taşıyıcı & taşıyıcı olmayan elemanlar

Mekân organizasyonunda malzemenin sağladıklarına odaklanmak ...

- renk
- opak – saydam
- doku

3X3*

MMR201 ve MMR202 Stüdyoların Ön Proje Sergisi

22 KASIM
10 ARALIK '21
GSTMFBİNASI
DÖRDÜNCÜ KAT
SERGİ SALONU

Katılımcılar

Ali Osman Bozok
Alperen Geçer
Ayşe Eda Cengiz
Eren Balçık
Fatih Gül
Fatma Erdem
Fatma Sümeyye Yaman
Ferda Nur Demirel
Ghazala Saleh Yousef Dlab
Hikmet Ozan Koroğlu
İlil Erkan

Habibe Ayşe Dene
Hanife Beyzanur Ulu
İrem Kayra Polikyan
Kınay Şenol Palancıoğlu
Ömer Faruk Çanakale
Refik Eren Tüfenkçi
Seydanur Aykaç
Sude Er
Talha Çalçkan
Umut Kaan Okman

Stüdyo Yürütücüleri

Ali Hakkı
Belkım Köse
Burak Bıcan
Genco İslan
Mustafa Kemal Yurttaş
N.EB Yurdaçalış
Nil Akdece
Sınan Kınıkoğlu
Sinem Çınar Kalenderoğlu

* "Nine Square Grid Exercise" 1954 yılında Texas Üniversitesi Mimarlık Okulu'nda bir tasarım eğitimi olarak öğrencilere verilmiştir. İlk olarak John Hedjuk tarafından tanıtılmış olan bu eğitimsel mimarlık eğitiminin en ilham verici mimarlık çalışmalarından biri olarak bililmektedir.

ATILIM
ÜNİVERSİTESİ

GÜZEL SANATLAR TASARIM VE MİMARLIK FAKÜLTESİ
MİMARLIK BÖLÜMÜ

3X3

Bu deneysel tasarım problemi, öğrencileri mimari mekânı bilgisizle tanıtmayı amaçlamaktadır. Akademi, mimari mekân ve biçim mantığı ve sorunlarını keşfetmesini çok bir araç olarak düşünmektedir. Burada, önemli olan diklatör yapının/sonuçlarının kendisinden çok duvar, zemin, çatı, kolon, kiriş gibi öğelerle tanımlanan mekânı keşfetmesidir. Mekân-örnekler (boyut) sistemi eleştirme olarak da tanımlanabilir; bu çalışmada, bağlam ve programı dışında bırakarak doğrudan mimari mekânı biçimlenişle odaklanılmaktadır.

Akademide temel öncelik, mimari mekânın kendisinin "örneklerden ayrılmaz" olduğu, mekânı taşıyıcı sisteme birlikte karşılıklı olarak düzenlenebileceği ve yapıldığına birlikte tanımlanmış "örneklerden türedir" gerekliliğini keşfetmesidir. Bu uğraş, bir anlamda, zamanı, yerin/bağlamın ve stilin ötesine geçen açık uçlu bir sorunun cevabını aramaktadır: Çatı, zamanı, yerin ve bağlamıdır. Öğrencilerin taşıyıcı yapıyı/örneklerini mekânı ve kullanımları kullanarak mekânı biçimlenişlerini tanımladıkları mekânı keşfetmektedir. Öğrencilerin bu sorunuyla uğraşırken, kolon, kiriş, duvar, zemin, merdiven/rampa, pencere/kapı gibi elemanları anlamaları, ancak bunları nolda (örn. kolon), çizgi (örn. kiriş), düzlem (örn. duvar, zemin, merdiven/rampa), ve açılıklar (pencere, kapı) olarak yorumlamaları talep edilmektedir.

Tasarım Süreci

Başamak 1: 60m boyutlarında bir karenin her bir kenarı 3'er metrelik eş aralıklarla bölünür, böylece 3x3 m boyutlarında 9 adet kare eş boyutlu olarak tanımlanır.

Başamak 2: Bir tasarım strateji (mekânın biçimini oluşturan) mantığı belirlenir.

Başamak 2.1: "Boyut" sistemi/örnekleri bir "biçim"mekânı geliştirir: "Öğrenci" farklı bir boyutla, yapısal grid/örnekleri aç boyutlu bir grid/örnekleri olarak düşünür. Yani, Biçim, gridin kenarlarını kiriş taşıyıcı mekânla mekânı oluşturur, kat yüksekliği 3 metre olan tek katlı bir yapıdır.

Başamak 2.2: Nokta, çizgi, düzlem ve açılıklar gibi mimari elemanlar temel mekânı düzenli kurmak üzere kapsayıcı, tanımlayıcı ve bölücü unsurlar olarak düşünülür. 0.00 ve 3.00 kattan itibaren başlanır.

ATILIM
ÜNİVERSİTESİ

GÜZEL SANATLAR TASARIM VE MİMARLIK FAKÜLTESİ
MİMARLIK BÖLÜMÜ

Tasarım Alanı

Gölbaşı/İncek: Tek Yapı Kooperatifi

ATILIM ÜNİVERSİTESİ | GSTMF
MİMARLIK BÖLÜMÜ
MMR 201 MİMARİ TASARIM I
2021-2022 GÜZ DÖNEMİ

Burak Bican, Gamze İlalan, Nil Akdede
Sinem Çınar Kalenderoğlu, Ali Hakkı, Mustafa Kemal Yurttaş

4x4

yer: Tek yapı kooperatifi

AŞAMALAR:

Saha Gezisi

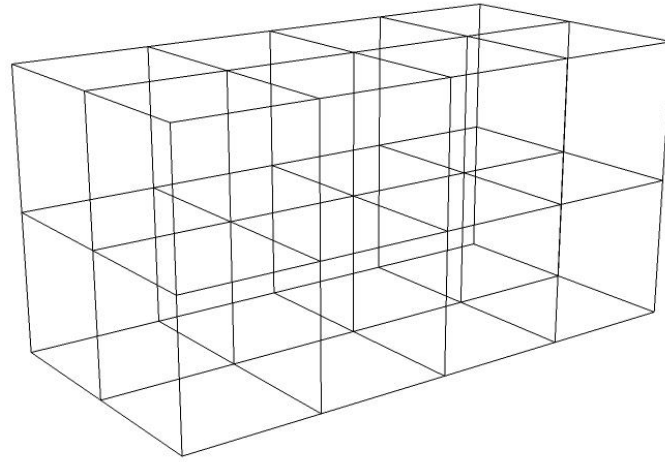
Yer Analizi

Kullanıcıların Belirlenmesi

- farklı uğraşları, hobileri ve/veya işleri olan toplam 3 kişinin rastlantısal olarak belirlenmesi.
- kişilerin yaş, cinsiyet, ilişki durumları öğrenciler tarafından kurgulanması.

Yapılaşma Esasları

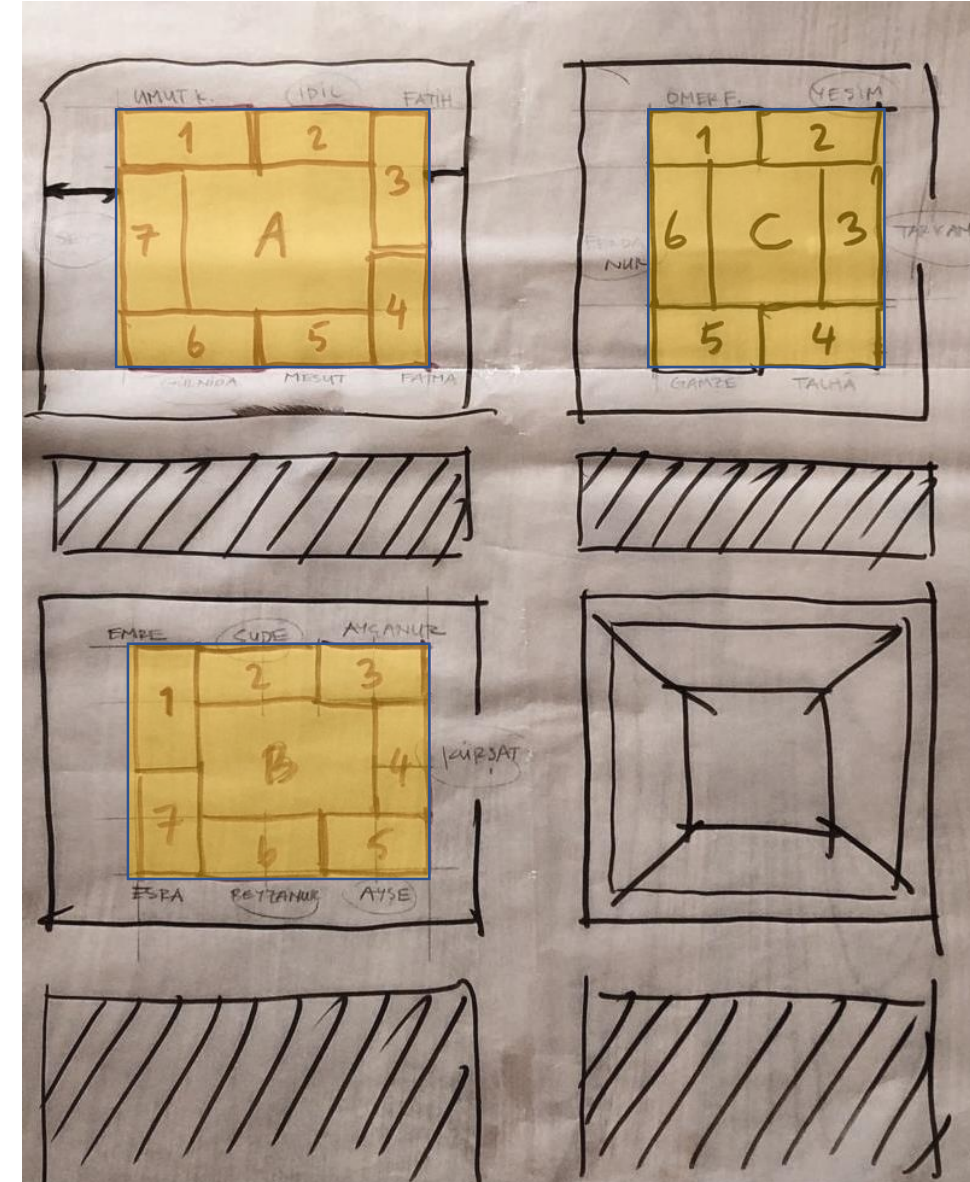
Bağlam ve Komşuluk

AŞAMALAR:

Yapılaşma Esasları

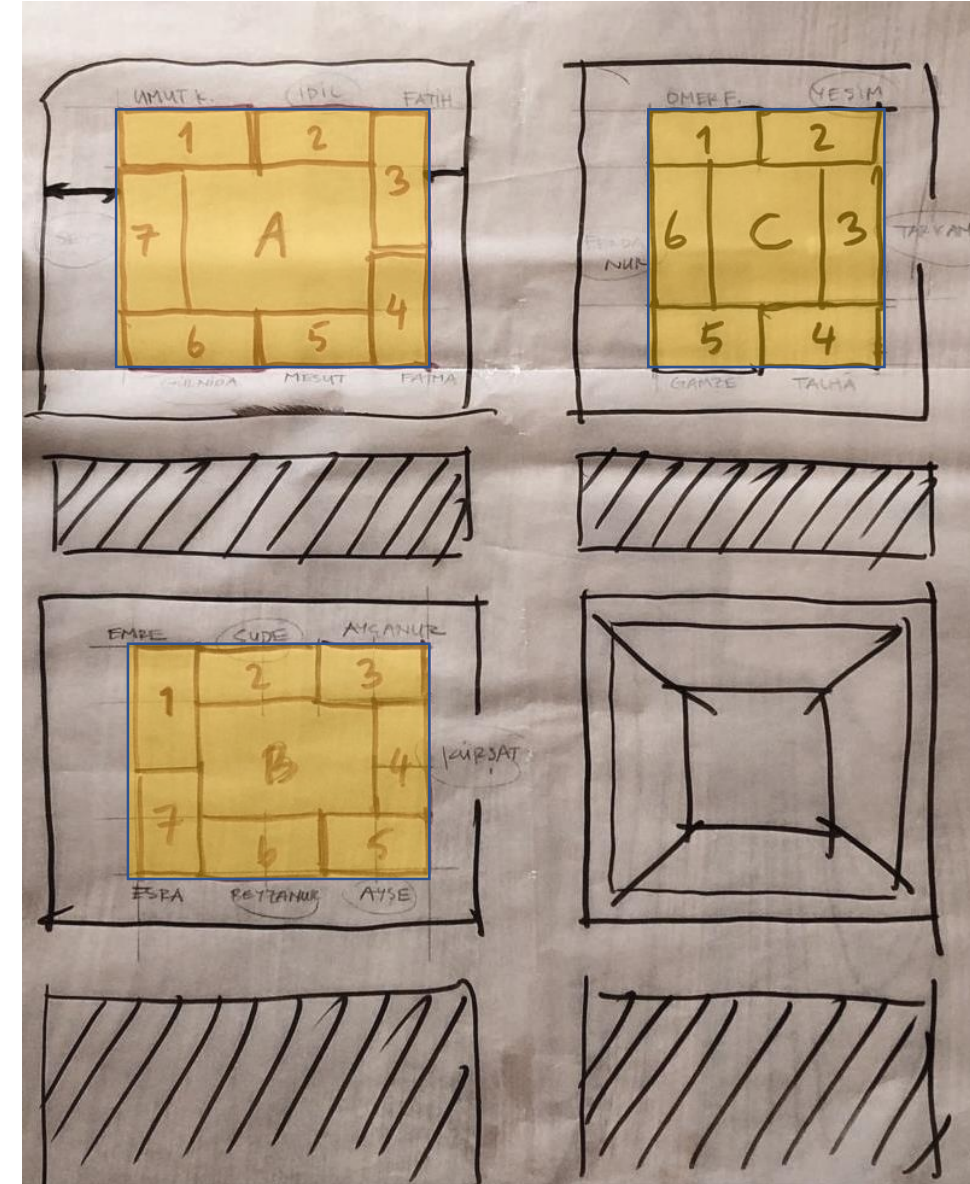
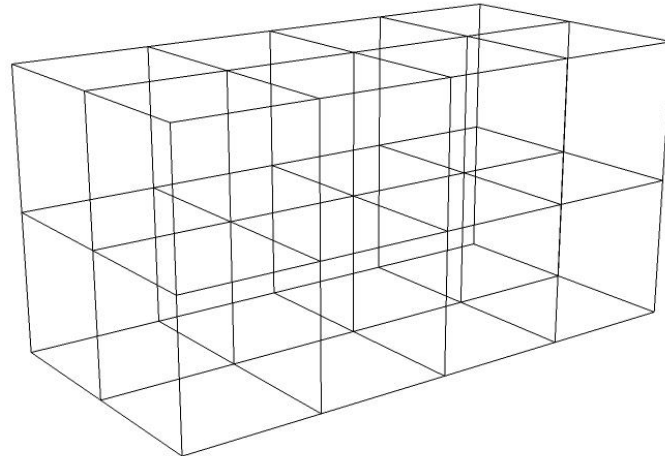
- Komşu üç parselde her birinde 6-7 yaşam biriminden oluşan toplam 20 hanelik bir yaşam alanı belirlenmiştir.
- Her öğrenci bir bağımsız birimi açık ve kapalı mekân bütünlüğünü koruyarak tasarlamalıdır.
- Her bir birim 4m x 4m boyutlarındaki 16 eş kübik hacimden oluşur. Bu eş hacimler, 8'i altta 8'i üstte olmak üzere yerleştirilir.
- Kübik birimlerin her bir ayrıtı, yapıya ait taşıyıcı sistemin bir ögesi (kiriş-kolon) olarak düşünülmelidir.
- Her hane 16 küpün 2'sini kamusal gereksinimler (Toplanma, buluşma, geçiş, giriş-çıkış, vb.) için, yapının herhangi bir bölümünde ayırmak zorundadır. Ayrılan 2 küplük hacim yapının tamamen dış mekânında bırakılacaktır.
- Geri kalan 14 kübik birimin bazıları mekânsal gereksinimler doğrultusunda yapının üst bölümüne eklenebilir. Birimlerden en çok 4'ünün yeri değiştirilebilir. Mekânsal gereksinimler dahilinde, 2m ye kadar gridin dışına taşılabilir. Kararlar tasarımcıya aittir.

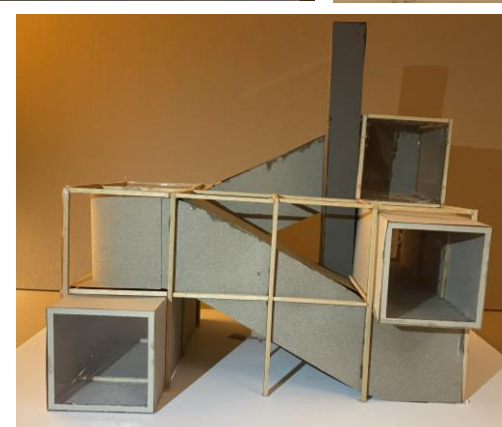
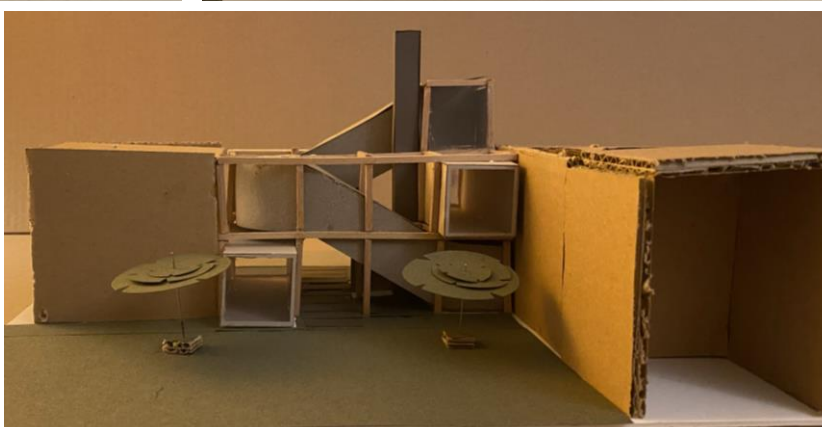
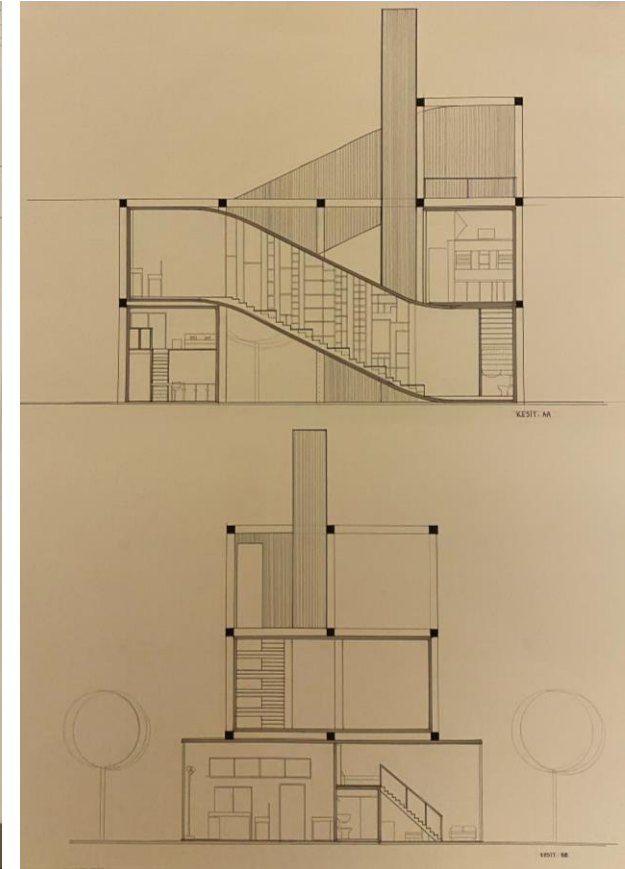
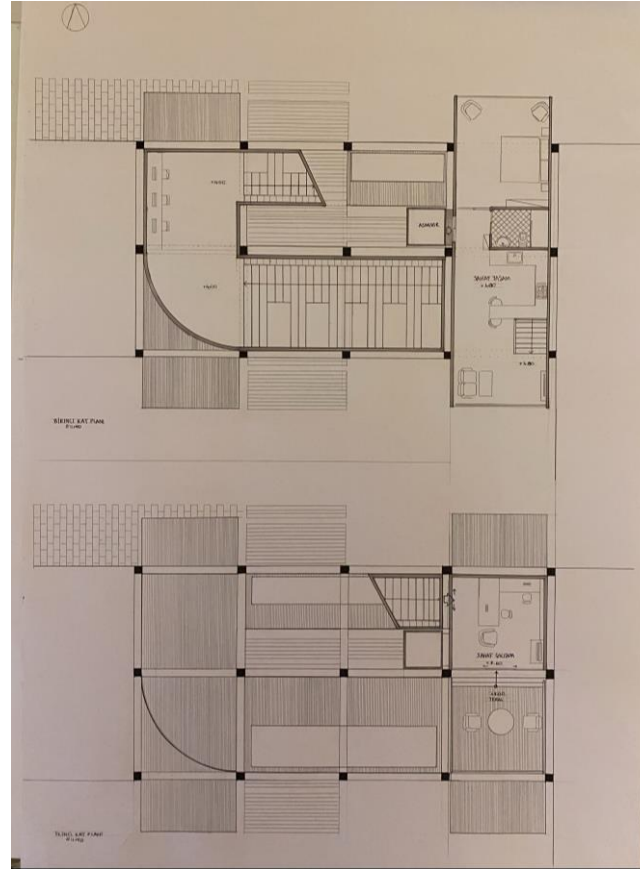
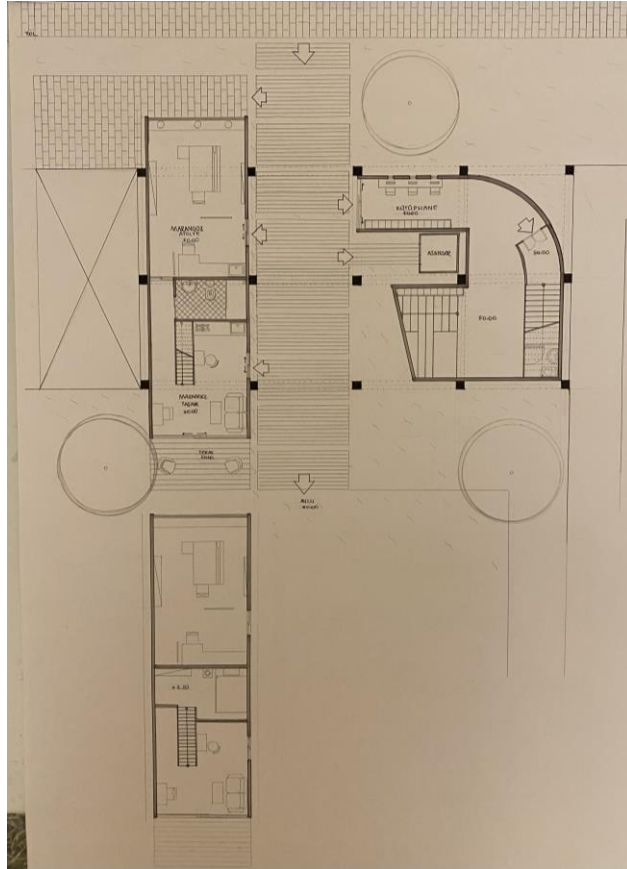
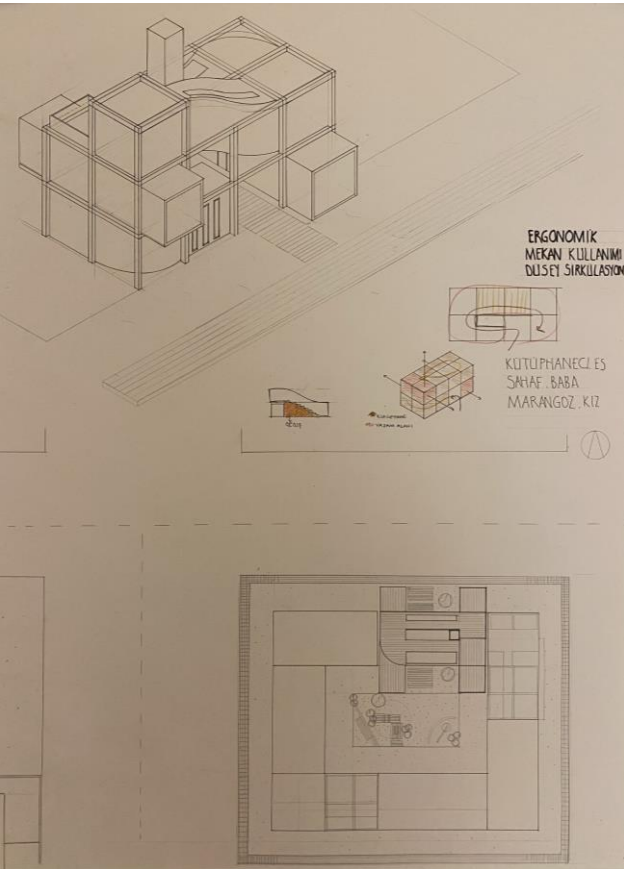
AŞAMALAR:

Bağlam ve Komşuluk

- Atölye kapsamında, öğrenciler her bir parseldeki mekân kullanım prensiplerini geliştirmek üzere bir araya gelirler. Parselin giriş-çıkış, ortak kullanım alanları, ulaşım, zemin ve çatı kullanımı vb. gibi kullanım prensiplerini birlikte belirlerler. Alınan ortak kararlar tüm proje süreci boyunca korunmalıdır.
- Ek olarak, her bir öğrenci çalıştığı birimin sağ ve solundaki komşuları ile görüş alışverişinde bulunarak duvar, dış mekân, ortak alan kullanımları konusunda anlaşma sağlamalıdır.

AA

BA

